

НИЕ ЗНАМЕНАВЪ ДОУШЪ НЕДАСТЪ КЪ ТОМОУ СТРАШ-
НЪИМЪ ПОЖРЪТОУ КЪИТИ ЗЪИЕМЪ. МРЪТЪВЪ ГРЪКЪХЪ СЪ-
ЛЪЗЪ. ИХЪЛАХЪШИ ОЖИВЛЕНЪ ПРАВДОИХЪ. АЩЕ КО СЪО-
КРАХЪИХЪ КЪИСТЪ ПОДОБИЮ СЪМРЪХЪТИ САМАГО СПАСА. И
ВЪСКРЪСЕНИА СЪПОДОБИХЪСА.

РЪКОПИСЪ ОТЪ XIII ВЪКЪ.

Долензложеното житие, което носи заглавие :
„Пренесение мощтемъ свѣго Илариѡвихъ епископѣхъ мѣг-
ленскаго“, ни бѣше испроводено отъ г-на Минка Ни-
колова преди 5 години изъ Цариградъ. Г. Минко Ни-
коловъ ни пишеше така : »Испроваждамъ ви единъ старъ
памѣтникъ да го напечатате въ нѣкое периодическо
списание. Тоя памѣтникъ е преписанъ изъ единъ старъ
рѣкописъ, който са намира у австрийскиятъ консулъ (въ
Солунъ). Кой е тоя Минко Николовъ и кой е билъ въ
онова време австрийски консулъ въ Солунъ, ние не зна-
еме, знаеме само това, че у одного отъ бившите ав-
стрийски консуле (у г-на Михановича) сѣ са намирале
нѣколко старо-славянски рѣкописи, които той добилъ
отъ калугерете на Св. Гора. Въ своето описание на
старите рѣкописи (Гл. „Путешествіе по Европейской
Турціи“, стр. 181—183), г. Григоровичъ говори слѣ-
дующето : „Евангеліе 8^о, болгарской рецензії, съ особен-
ностями древнихъ рукописей. Его приписка замѣчатель-
на: въ лѣта ✠ 854 ꙗ царствующу благовѣр-
ному царю Константину и Михаилу сыну
его обладающу въсеми Българи и при па-
тріарсѣ Игнатіи Българомъ зачеся и съ-
врѣшися тетраеульсіи потыцаніемъ и
цѣноѣ пресвѣтера Драгане, писаны же
сѣтъ въ Цариградѣ Трновѣ. . . даде его